

Indenrigsministeren (Rode): Det er lidt vanskeligt at forstaa, at den ene Landmand efter den anden staar op og siger, at den Tælling, der er foretaget, er urigtig, naar denne Tælling udelukkende hviler paa Landbrugernes egne Opgivelser. Hvis det ikke er uhøfligt mod dem selv, er det dog uhøfligt mod deres Standsfæller at paastaa, at de har opgivet urigtigt. Det eneste Materiale, man har, er jo Landbrugernes Opgivelser. Det er det, vi har bygget paa; har de givet fejl Besked, har de sagt, at der ikke var saa mange, er de jo kommet til at skade sig selv. Jeg tror dog, at Landmændene er saa forstandige, at de har været klare over, at det med Hensyn til dette Forhold i høj Grad har været ønskeligt at faa dette Resultat frem. Og derfor har de givet et tilnærmelsesvis rigtigt Billede ved de Oplysninger, de har fremsat. — Med Hensyn til Priserne paa Kartoffler nu og før Krigen har jeg ikke Tallene fra denne Maaned. Men i Marts Maaned, den Gang Opkøbene til Norge fandt Sted, betalte man ude hos Producenterne 4,00 og 4,50 Kr., men paa Københavns Torv solgtes Kartoffler i Marts Maaned før Krigen til 3,00 a 3,50 Kr.

Knuth: Med Hensyn til, hvorfra jeg ved, at Kartoffler er usælgelige, skal jeg sige, at jeg ved, at de ikke er sælgelige, fordi jeg har forsøgt at sælge dem paa Lolland-Falster, hvor der plejer at være et Marked, og jeg har gjort Forsøg paa at sælge dem paa Møen; men de vilde heller ikke have dem der. Alle havde Masser af Kartoffler, mange flere, end de kunde bruge. — Naar Ministeren talte om Priser paa 4—5 Kr. før Krigen, kan det kun gælde Brønderikartofler; jeg tror ikke, det gælder Spisekartofler. For dem var den almindelige Pris 6—7—8 Kr. om Foraaret. Hvorvidt man nu kan faa 4 Kr., ved jeg ikke; men foreløbig har det overhovedet ikke været mig muligt at faa noget Bud. Paa Grundlag af disse Erfaringer er det, at jeg har ment mig berettiget til at sige, at Kartoffler i Øjeblikket er usælgelige. Jeg maa fastholde, at saa vidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, er der mange af dem. Saa snart der ikke er mange af dem, er det selvfølgelig altid lettere at blive af med dem, selv om Prisen maa reduceres noget. Jeg mener mig altsaa fuldstændig berettiget til at fremsætte de Udtalelser, jeg er kommet med.

Hvad Opgivelserne angaar, tror jeg ikke, at der er saa forfærdelig mange, der om Vinteren ved nøjagtigt, hvor mange Kar-

tofler de har, for det er almindeligt først at maale dem om Foraaret. Jeg antager, at de fleste har opgivet lidt knebent i Haab om at vinde nogen Fordel derved; de har ikke villet opgive for meget. Det er, som sagt, uhyre vanskeligt at opgive nøjagtigt. Om der overhovedet er opgivet hjemme fra mit Landbrug, ved jeg ikke, men hvis det er sket, har det i hvert Fald kun kunnet være ganske approksimativt; i hvert Fald var der ingen, der nøjagtigt kunde vide, hvor mange Kartoffler der var.

la Cour: Naar den højtærede Minister siger, at der kunde købes Kartoffler nok til 4 Kr. 50 hen imod Maj Maaned, er dette fuldstændig rigtigt, for Folk var bange for, at deres Kartoffler helt skulde raadne bort. Men det var sandelig ikke en Pris, der tilfredsstillede dem. Jeg har allerede nævnt, hvilket stort Svind der er paa Kartoffler, og vi har mangfoldige Gange om Efteraaret, naar vi har kunnet sælge til Udlandet, faaet 4 Kr. og endog derover — jeg tror, det var 4 Kr. 50 Øre, vi fik i Fjor. Den højtærede Minister maa ikke tro, at Forholdet er det samme, naar man sælger af Tvang, nemlig fordi man ikke vil have Varerne ødelagte, og naar man har Frihed til at kunne disponere over dem hele Sæsonen igennem.

Indenrigsministeren (Rode): De Oplysninger, som det ærede Medlem fra Sydsjælland (Knuth) giver om Kartoffernes Usælgelighed, er i Modstrid med de Oplysninger, som er forelagte for os vedrørende det konkrete Tilfælde: Opkøbet til Norge, idet det viste sig, at det var vanskeligt at faa Kartoffler til Købs. Først da Prisen sattes op til 5 Kr. 25 Øre, var det muligt at faa dem. Det er altsaa et helt andet Billede, der derved fremkommer. Hvorvidt det skyldes Forholdene i de forskellige Landsdele, ved jeg naturligvis ikke.

Det ærede Medlem (Knuth) sagde, at Kartoffeltællingen maaske var forkert, fordi Landboerne havde opgivet for lidt i Haab om at vinde nogen Fordel derved. Ja, det er dog virkelig et ejendommeligt Billede, man derved faar af, hvad det ærede Medlem mener, der dikterer en de Oplysninger, som man giver til Staten i et for Staten nødvendigt Øjemed. Det er jo af den største Vigtighed i disse Tider at vide, hvilke Beholdninger vi har, og saa siger det ærede Medlem ganske roligt, at i Haab om at vinde nogen Fordel opgiver